

4. Ali se glede na navedeno v primeru obstoja razloga za izključitev iz člena 54(4)(d) Direktive 2014/24/EU zaradi udeležbe gospodarskega subjekta v kartelu kot zadevni dogodek v smislu člena 54(7) Direktive 2014/24/EU šteje prenehanje udeležbe v kartelu ali pridobitev trdnih in zanesljivih dokazov s strani javnega naročnika o kartelni udeležbi?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštних storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, str. 243).

⁽²⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, str. 65).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen
(Belgija) 20. marca 2017 – kazenski postopek zoper Van Geenip BVBA in druge**

(Zadeva C-137/17)

(2017/C 178/10)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Stranke v postopku v glavni stvari

Van Geenip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA, Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali je treba za „resne kršitve“ v smislu člena 45 Direktive 2013/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu ⁽¹⁾ šteti naslednje kršitve belgijskih določb o pirotehničnih izdelkih:
 - prodajo pirotehničnih izdelkov v obsegu 2,666 kg pirotehničnih zmesi snovi („PZS“), ki pomeni kršitev členov 265, točka 7, in 257 kraljevega odloka z dne 23. septembra 1958 o določitvi splošnih pravil za proizvodnjo, skladiščenje, posest, prodajo, prevoz in uporabo eksplozivov, s katerim je prepovedana prodaja pirotehničnih izdelkov v količini, ki presega 1 kg PZS, če potrošnik ne razpolaga z upravnim dovoljenjem, izdanim njemu osebno, da lahko poseduje večjo količino pirotehničnih izdelkov;
 - prekoračenje določenih omejitev hrambe in neupoštevanje mest za hrambo, določenih v federalnem dovoljenju, ki zadeva izdelke za ognjemete, čeprav je že bilo izdano okoljsko dovoljenje za skladiščenje dejanskih zadevnih večjih količin na zadevnih mestih;
 - povsem prehodno skladiščenje zelo majhnih količin pirotehničnih izdelkov na različnih mestih na zemljišču maloprodajnega podjetja pirotehničnih izdelkov, glede katerih dovoljenje za skladiščenje ni bilo posebej izdano, pri čemer to podjetje razpolaga tako s federalnim dovoljenjem, ki zadeva izdelke za ognjemete, kot tudi z regionalnim okoljskim dovoljenjem?
- Ali načelo prostega pretoka pirotehničnih izdelkov v smislu člena 6(1) Direktive 2007/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o dajanju pirotehničnih izdelkov v promet ⁽²⁾ (sedaj člen 4(1) Direktiva 2013/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne [12. junija 2013 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu), po potrebi v povezavi s členom 10 Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ⁽³⁾, nasprotuje nacionalni določbi, ki za mesta za hrambo pirotehničnih izdelkov, ki so skladni z zahtevami direktiv, v povezavi z maloprodajo določa dvojno zahtevo, da je na eni strani potrebno dovoljenje, izdano v okviru določb o proizvodnji, skladiščenju, posesti, prodaji, prevozu in uporabi eksplozivov, in na drugi strani dovoljenje, izdano v okviru določb o okoljskih dovoljenjih za moteče obrate, čeprav je namen obeh sistemov dovoljenj v bistvenem enak (preventivna presoja varnostnih tveganj) in eden od teh dveh sistemov dovoljenj (v obravnavanem primeru sistem, ki zadeva eksplozive) določa (zelo) nizko zgornjo mejo za skladiščenje izdelkov za praznične ognjemete (v obsegu 50 kg pirotehničnih zmesi snovi [to pomeni aktivne snovi])?

3. Ali načelo prostega pretoka pirotehničnih izdelkov v smislu člena 4(1) Direktive 2013/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne [12. junija 2013 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu in člena 6(2) Direktive 2007/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o dajanju pirotehničnih izdelkov v promet (po potrebi v povezavi s členi 34, 35 in 36 Pogodbe o delovanju Evropske unije) in v povezavi z načelom sorazmernosti nasprotuje nacionalni določbi, ki prepoveduje, da potrošniki posedujejo ali uporabljajo izdelke za praznične ognjemete, oziroma prepoveduje prodajo izdelkov za praznične ognjemete potrošnikom (izdelki za ognjemete kategorij 2 in 3 v smislu Direktive 2007/23/ES), če ti izdelki vsebujejo več kot 1 kg pirotehničnih zmesi snovi?

⁽¹⁾ UL L 178, str. 27.

⁽²⁾ UL L 154, str. 1.

⁽³⁾ UL L 376, str. 36.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom
(Združeno kraljestvo) 27. marca 2017 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/
Volkswagen Financial Services (UK) Ltd**

(Zadeva C-153/17)

(2017/C 178/11)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Nasprotna stranka: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Če so bili splošni režijski stroški, pripisani transakcijam najemnega nakupa (ki so sestavljene iz storitev financiranja, oproščenih davka, in obdavčljivih dobav avtomobilov), vključeni le v ceno storitev financiranja, ki so oproščene davka in jih opravi davčni zavezanec, ali ima ta pravico do odbitka katerega koli vstopnega davka na te stroške?
2. Kakšna je pravilna razlaga točke 31 sodbe Midland Bank (C-98/98) in zlasti navedbe, da so režijski stroški „del splošnih stroškov davčnega zavezanca in so kot taki sestavni del cene proizvodov podjetja“?

Zlasti:

- a) Ali je treba ta odlomek razlagati tako, da mora država članica vedno pripisati nekaj vstopnega davka vsaki dobavi v skladu z ukrepom, sprejetim na podlagi člena 173(2)(c) Direktive ⁽¹⁾?
 - b) Ali to velja, tudi če so dejanske okoliščine take, da režijski stroški niso vključeni v ceno obdavčljivih dobav, ki jih opravi podjetje?
3. Ali dejstvo, da so bili režijski stroški dejansko – vsaj deloma – uporabljeni pri opravljanju obdavčljivih dobav avtomobilov,
 - a) pomeni, da mora biti odbiten vsaj določen delež vstopnega davka na te stroške?
 - b) Ali to velja, tudi če so dejanske okoliščine take, da režijski stroški niso vključeni v ceno obdavčljivih dobav avtomobilov?